

EL COMENTARI
SANTIAGO ESPOT

Esclau de Madrid

Recordo ara, amb motiu de la polèmica d'aquests dies sobre la participació catalana al torneig de Montreux, unes frases que sovint havia escoltat per boca del meu mestre, el professor Carles M. Espinalt: «A Catalunya, si volem saber per on ens vindran els problemes, no hem d'oblidar que els enemics més temibles del cristianisme o del comunisme sempre els han sorgit de les pròpies files. Nosaltres no en som una excepció. Els pitjors adversaris del nostre poble els tenim a casa.» En els camps d'extermini nazi els pobres jueus que s'hi amuntegaven temien molt més els guardians de la seva pròpia raça que no pas els soldats del III Reich. Aquests hebreus traïdors que volien guanyar-se com fos el favor del botxí, eren capaços de les actituds més mesquines contra els seus connacionals per tal d'aparèixer a ulls dels alemanys com deixebles aplicats dels postulats hitlerians.

Els pobles sotmesos porten sempre a sobre aquesta creu. I quina relació té tot això amb l'hoquei català?, segurament us preguntareu. Si repassem les manifestacions de les darreres setmanes i analitzem les actituds dels diversos protagonistes en tot l'afer de la selecció catalana d'hoquei en el Torneig de les Nacions, veurem que el nostre primer problema no l'hem pas de resoldre amb Madrid o Brussel·les. L'artífex del boicot contra Catalunya ha estat un home que, per desgràcia nostra, porta cognom català i és reusenc: Antonio Martra. Voleu proves? Segons declaracions recollides per aquest mateix diari el 9 d'abril, el president de la *federación española* va afirmar: «Vam explicar a la FIRS que si Catalunya participava en aquest torneig nosaltres no hi podíem jugar perquè així ens ho havia dit el Consell Superior d'Esports espanyol. Hi ha diferents sentències que no permeten que una selecció jugui contra l'altra.»

Aquest Judes de via estreta que sempre ha maldat per seure al costat dels *jerifaltes del estado* cuita a fer la feina bruta del seu amo. Mira de complaure'l el millor que pot. Seria capaç de llepar-li la mà tot i que, de moment, és feliç fent el mateix que feien els guardians israelites venuts: evitar que els jueus que vigila no fugin cap a Suïssa. Pocs exemplars canins farien tan bé la feina. Quan s'acosta un perill que amenaça la propietat del seu senyor ell borda ràpidament per advertir-lo. Fins i tot, com en el cas de Montreux, no espera ni l'ordre d'atacar; s'avança a la jugada perquè l'os de premi sigui més gran. Pensa que gràcies a *los méritos contraídos* algun dia podrà escoltar la frase que més l'afalagaria: *¡Antonio, tú sí eres un buen español!* Però el pobre Antonio sempre ha estat de pega. Es diu Martra i, a sobre, és de Reus. I per tant mai, ni vestit de *bailaora*, el veuran com un dels seus.

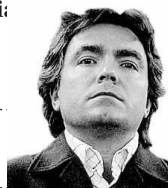
Lògicament un exemplar així pot, a tot estirar, ocupar la caseta del costat de la porta de casa però mai representar el ferm esperit d'un jugador d'hoquei. Un delator com ell no pot tenir aptituds per comprendre què significa l'esport, els seus valors i la pedagogia cívica que se'n desprèn. El seu cervell el màxim que pot capir és l'antic circ romà on tot depenia del caprici de l'emperador. Allà sí que s'hi trobaven els costums amb què en Martra s'identifica i que són les mateixes del seu patró: abús, coacció, desigualtats, absència total de llibertat...

L'essència de la cultura esportiva moderna ha d'estar basada en un profund sentit democràtic i d'equip, una voluntat de ferro i un gran coratge. Unes qualitats desconegudes per a aquest lacai. La seva ineptitud queda palesa en una dita de Napoleó: «Val més un exèrcit de gallines comandat per un lleó, que no pas un exèrcit de lleons comandat per una gallina.» Heus aquí el drama dels jugadors catalans d'hoquei. Són uns lleons a la pista que, per desgràcia, han de restar a les ordres d'una gallina de corral.

Antoni Martra.

Santiago Espot
Escriptor i empresari

CARTA OBERTA AL HC MONTREUX

Difícilment Catalunya podia imaginar que fos tractada amb tan poca consideració per un dels països pel qual sent una sincera admiració. No exagerem en afirmar que en moltes ocasions hem sentit una certa fascinació per un poble que, essent geogràficament petit com el nostre, ha demostrat tenir un gran sentit polític que li ha servit per mantenir a ratlla veïns molt més poderosos. Suïssa ha estat per als catalans en moltes ocasions un model de civisme i llibertat. Ara, però, desgraciadament, veiem amb ràbia com un dels preceptes més representatius de la nació helvètica no s'aplica amb Catalunya. La llegendaria i envejable neutralitat alpina ha quedat en no res. No ens va sorprendre que fos precisament el vostre civilitzat país qui, de forma explícita, donés a Catalunya el tracte esportiu que es mereix. La invitació del HC Montreux a la selecció catalana d'hoquei per participar en el Torneig de les Nacions era un exemple més del grau d'equanimitat que tradicionalment impera en la vostra societat. Ingènuament, vam creure que els vostres costums democràtics aturarien la mentalitat medieval dels governants espanyols que encara avui, en ple segle XXI, voldrien fer renéixer los *Tercios de Flandes* per tot Europa. Pensàvem que aquest esperit inquisitorial feia figa més enllà de Perpinyà i que era motiu de mofa per part de les nacions modernes i operatives. Però ens hem equivocat. Constatem amb consternació que també a Suïssa té més valor una amenaça grollera que la voluntat de tot un poble.

Retractar-se de la invitació a l'equip català no és únicament una falta d'educació impròpia d'una gent amb la seva història, és sobretot col·laborar a ofegar el clam d'allò que la nació catalana que fa anys que exigeix: l'oficialitat de les seves seleccions esportives. No estem parlant d'un caprici més o menys passatger o d'un afany per molestar els nostres veïns espanyols, únicament volem anar pel món sense disfresses grotesques tot essent només el que som: CATALANS!

La nostra resolució per tenir una selecció oficial catalana d'hoquei (i dels altres esports) ha quedat ben palesa amb el suport personal de més de mig milió de catalans, de la immensa majoria de clubs esportius, de centenars d'ajuntaments i del mateix Parlament de Catalunya. Què té més importància? La veu d'un país sencer o la trucada telefònica intimidatòria de qualsevol funcionari del *Consejo Superior de Deportes* de Madrid? Després dels esdeveniments d'aquestes darreres setmanes potser que ens replantegem, a Catalunya i també a Montreux, en quina mena de democràcia vivim.

Malgrat tot, volem pensar que rectificar és de savis. I atès que els suïssos han demostrat al llarg del temps que no són pas un colla d'ignorants, els requerim que esmenin la seva errada. És per això que el seu club, per tal de no desmerèixer la imatge de seriositat del seu país, ha de tornar a posar les coses al seu lloc i repetir la invitació a l'equip nacional català d'hoquei patins al Torneig de les Nacions d'aquest abril. Almenys en matèria esportiva, els catalans del carrer no som com els nostres polítics que sempre estan predisposats a aguantar que se'ls tracti com un no ningú. Ja n'estem farts, d'haver de patir la persecució "policial" del tronat estat espanyol com si fóssim uns vulgars delinqüents i que, a sobre, s'ho creguin a tot Europa; quan, en realitat, l'única actitud transgressora és la d'aquells que actuen contra Catalunya exactament igual com feia el sàdic de Franco.

Per tant, doncs, senyors del HC Montreux, ara són vostès els que han triar. Poden continuar fent pinya amb els delirants defensors de *"la unidad de la patria"* o bé posar-se al costat de la democràtica i popular exigència dels catalans. L'elecció no és pas difícil; simplement cal escollir entre totalitarisme i llibertat. En quin equip volen jugar?

DIA 6

4.802 ADHESIONS

Encapçalen la llista
(fins al 14-4-2003):

JORDI BASTÉ (periodista)
DAVID MONER (president UFEC)
VICENT PARTAL (director de Vilaweb)
ASSUMPCIÓ MARESMÀ (gerent de Vilaweb)
JORDI GRAU (director d'El 9)
EDUARD PUJOL (periodista)
RAMON VILARÓ (president CP Voltregà)
JORDI CAMPS (seleccionador català)
SANTIAGO SALINAS (president CP Vilafranca)
GERMAN ROSELL (gerent Lleida Llista)
JAUME LLAVEROLA (jugador HC Igualada)
ALBERT FOLGUERA (entrenador HC Igualada)
BLAI CARDÀ (entrenador CE Noia)
PERE GALLÉN (exseleccionador espanyol)
SERGI PANADERO (jugador CP Voltregà)
DAVID CÁCERES (jugador HC Igualada)
GUILLEM CABESTANY (jugador HC Igualada)
DANI VIÑAS (jugador CP Voltregà)
XAVIER GALLÉN (entrenador CH Mataró)
SERGI MONTFERRI (jugador HC Igualada)
XEVI ARMENGOL (jugador CP Voltregà)
FRANCESC SUCARRATS (entrenador Maçanet)
JORDI GUILLÉN (jugador HC Igualada)
SERGI PLAZA (jugador HC Igualada)
ROGER TORELLÓ (jugador CP Voltregà)
RAMON ROSSANES (preparador físic HC Igualada)
LLUÍS FONT (exjugador i exentrenador)
XAVI BAUCCELLS (jugador CP Voltregà)
JOSEP BORRÀS (entrenador CP Congrés)

EDU FERNÁNDEZ (jugador HC Igualada)
PEP TORRAS (jugador HC Igualada)
QUIM CASALÍ (jugador CP Voltregà)
JORDI CAMPO (fisioterapeuta HC Igualada)
JULI ANGUITA (jugador CP Voltregà)
GUILLEM VILARÓ (jugador CP Voltregà)
JOAN GRASSA (jugador HC Igualada)
NANI CÁCERES (jugador Lleida Llista)
SANTI CARDA (exjugador internacional)
JORDI CARDA (exjugador)
ALBERT BEL (jugador CE Noia)
ÀLEX RIBÓ (jugador CE Noia)
XAVI PAIRÉS (2n entrenador CE Noia)
JOSEP RIERA (jugador CP Tordera)
CARLES MARQUÈS (periodista i fundador Torredembarra)
GUILLEM RIBOT (jugador Tordera)
JAVI GUTIÉRREZ (jugador Tordera)
JOAN CASTAÑÉ (jugador Tordera)
JORDI RIBOT (jugador Tordera)
JORDI GALAN (jugador Tordera)
JOAN AYATS (exjugador i exseleccionador català)
JORDI GALAN (jugador Tordera)
MARCEL LUZON (jugador Tordera)
XAVI PALOMERA (jugador Tordera)
FRANCESC MONCLÚS (entrenador Lleida Llista)
GUILLEM TRABAL (jugador Lleida Llista)
CARLES TRILLA (jugador Lleida Llista)
MARC PALLARÉS (jugador Lleida Llista)
JOAN ILLA (jugador Lleida Llista)

EDUARD POLAN (jugador Lleida Llista)
JORDI MONÉS (metge oftalmòleg i esportista)
SALVADOR ESCOFET (A. blaugrana per un Barça més nostre)
WILLY DOMÍNGUEZ (jugador Lloret)
MANEL DíEZ (jugador Lloret)
QUIM RUBIO (entrenador Tordera)
DANIEL CAMPRUBÍ (jugador Vic)
MARÇAL CASADEVALL (jugador Vic)
JORDI COROMINAS (jugador Vic)
JOAN FEIXAS (jugador Blanes)
MARC TIBAU (jugador Blanes)
XAVIER LLADÓ (jugador Blanes)
ERNEST FREIXAS (jugador Blanes)
IVAN TIBAU (jugador Blanes)
ALBERT OJEDA (jugador Mataró)
ÀLEX SEGURA (jugador Maçanet)
FERRAN SERRA (jugador Maçanet)
RICARD POCH (jugador Maçanet)
ALBERT OLLER (jugador Maçanet)
ARCADI PARÉS (jugador Maçanet)
ALBERT BOSCH (jugador Maçanet)
FERRAN MAQUEDA (jugador Maçanet)
FRANCESC VILAUÍ (president CP Congrés)
JOSEP MARIA HARRIS (directiu CP Vilanova)
JOAN LAPORTA (advocat)
ANTONI ROVIRA (empresari)
XAVIER CAMBRA (editor)
GERARD DARNÉS (representant de jugadors)
SANTIAGO ESPOT (empresari del sector de l'hoquei)

Tots aquells que vulguin manifestar la repulsa contra el govern espanyol envers la selecció nacional d'hoquei sobre patins amb motiu del torneig de les Nacions, poden afegir-se com a signants d'aquesta «carta oberta al HC Montreux» des del diari electrònic Vilaweb (www.vilaweb.com) i El 9 (www.el9.com)

Adhereix-t'hi!